

صنعت حمل و نقل دارای نقش زیربنایی در اقتصاد است. این بخش در تولید کالا و خدمات و اشتغال سهم تعیین کننده‌ای دارد، لذا درخصوص مسائل حمل و نقل جاده‌ای استان کرمان با سید علی حاج سید علیخانی، مدیرکل راهداری و حمل و نقل استان، گفت و گویی انجام داده‌ایم که در ادامه می‌خوانیم:

چه سهمی از شرکت‌ها، بنگاه‌ها و ناوگان حمل و نقل جاده‌ای استان کرمان دولتی و چه سهمی در مالکیت بخش خصوصی است؟

ناوگان حمل کالا و بار استان کرمان، بیش از ۱۲ هزار دستگاه و ناوگان حمل و نقل عمومی مسافر، ۳۵۰۰ دستگاه است که در بخش خصوصی مشغول فعالیت‌اند و آمار و اطلاعات ناوگان حمل و نقل دولتی در اختیار این اداره کل نیست.

به نظر شما تصدی‌گری دولت در بخش حمل و نقل حداقل ترا
چه اندیشه‌ای تواند ضروری باشد؟

در مجموع صاحب و حمل کننده کالا و تولیدکننده، بخش خصوصی هستند، اما اگر دولت بتواند در حمل و نقل عمومی وارد شود، گاهی اوقات می‌تواند کمک کند؛ به طور مثال وقتی رانندگان به مشکلی برخورد می‌نمایند، اگر دولت بتواند یارانه موردنیاز برای تأثیین ناوگان حمل و نقل با تعداد بالا را در اختیار شرکت‌ها قرار دهد، می‌تواند به عنوان بخش

گفت و گو با «سید علی حاج سید علیخانی»
مدیرکل راهداری و حمل و نقل استان کرمان

حمل و نقل جاده‌ای استان کرمان

**متخصص، دارایوند ناوگان ملکی، داشتن شبکه عملیاتی و
مسیرهای مشخص و اینمی و کنترل کالا درجهت تأمین اطمینان
صاحب کالا، چیست؟**

شرکت‌های حمل و نقل حسب ضوابط زمان تأسیس شرکت، نسبت به ارائه ناوگان حمل ملکی اقدام کردند؛ به طور مثال اگر شرکتی الان در کرمان تأسیس شود، باید ۱۲ دستگاه خودروی ملکی داشته باشد، اما شرکتی که سال ۱۳۷۵ تأسیس شده، نیازی به خودروی ملکی نداشته است. اکنون، ۱۷۳ شرکت و مؤسسه در استان وجود دارد که حسب شرایط تأسیس، ناوگان ملکی داشته‌اند و هم‌اکنون در شهر کرمان شرکتی با ۵۰ دستگاه خودروی ملکی فعالیت می‌کند. نیروهای شرکت‌های حمل و نقل هیچ‌کدام روز اول متخصص نبودند، اما به مرور زمان کارآزموده شده‌اند. در شرکت‌های حمل و نقل، یک نفر باید بعنوان مدیرعامل و یک نفر هم بعنوان مدیر فنی حضور داشته باشد و عده‌ای هم اعضا هیئت‌مدیره هستند که لزومی به حضور اعضا هیئت‌مدیره در شرکت‌ها نیست، اما مدیرعامل و مدیر فنی باید طبق ضوابط شرایطی داشته باشند.

**انجام آموزش‌های مستمر در جهت انتقال مطالب تخصصی و
افزایش دانش و مهارت مدیران و کارکنان بنگاه‌های حمل و نقل
و راندگان از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است، در این خصوص چه
برنامه‌ها و اقداماتی انجام شده است؟**

هنگامی که راننده بخواهد کارت هوشمند دریافت کند، یکی از شرایطی که باید داشته باشد، گذراندن دوره‌های آموزشی است. هشت دوره آموزشی بعنوان دوره‌های بدو خدمت وجود دارد که شامل تمام دوره‌های ابتدایی و پایه‌ای است که یک راننده باید بگذراند تا مدرک این دوره‌های آموزشی را بعنوان یکی از مدارک موردنیاز کارت هوشمند دریافت کند. این دوره‌ها شامل قوانین و مقررات، اخلاق فردی، حمل کالای خطرناک، مهار بار، اصول ابعاد و اوزان بار و غیره است.

برخی دوره‌های جین خدمت هم برای راننده‌ها، مدیران عامل و اعضا شرکت‌های حمل بار وجود دارد که حسب بخش‌نامه‌هایی که سازمان ابلاغ می‌کند، این دوره‌ها برگزار می‌شود.

**چه تعداد شرکت و بنگاه حمل و نقل حاده‌ای داخلی و بین‌المللی
در استان وجود دارد؟**

تعداد شرکت‌ها و مؤسسه‌های حمل و نقل استان ۱۷۳ شرکت است که در قالب شرکت، مؤسسه و شعبه فعالیت می‌کنند؛ از این تعداد حدود هفت شعبه، حدود ۳۰ مؤسسه و بقیه هم شرکت حمل و نقل بار است. هم‌چنین فقط یک شرکت حمل و نقل بین‌المللی در سیرجان وجود دارد و بقیه، نمایندگی شرکت‌های بین‌المللی هستند که در تهران و مشهد فعال هستند؛ ضمن این‌که کرمان، استان مرزی هم نیست که نیاز به شرکت‌های حمل و نقل بین‌المللی داشته باشد، اما در عین حال نمایندگی‌های شرکت‌های بین‌المللی در استان مستقر هستند تا اگر صاحب کالایی مراجعه کرد و درخواست حمل بار به خارج از کشور را داشت، این نمایندگی‌ها با همراهی شرکت، امور مربوط به حمل بار به خارج از کشور را انجام می‌دهند.

دولتی، سهم تأثیرگذاری در حمل و نقل داشته باشد و دیگر از عدم ارسال مایحتاج ضروری مردم هراس نخواهیم داشت.

**در مورد چگونگی فعالیت و رقابت مناطق مختلف استان در
بخش لجستیک و پایانه‌ها توضیح دهید.**

پایانه‌ها یا خصوصی هستند و یا عمومی و پایانه‌های عمومی، شامل پایانه بار می‌شود که چند شرکت حمل و نقل در یک مجموعه متمرکز شده‌اند. در استان سه پایانه حمل و نقل در کرمان، رفسنجان و سیرجان وجود دارد که صاحبان کالا با شرکت‌های حمل و نقل نسبت به عقد قرارداد حمل بار اقدام می‌کنند و بار توسط شرکت‌ها حمل می‌شود. پایانه‌ای سیرجان و رفسنجان، پایانه‌های خصوصی و با مالکیت خصوصی هستند و پایانه کرمان دولتی است؛ ضمناً یک پایانه هم در حیفظ وجود دارد که زیر نظر اداره کل حمل و نقل و پایانه‌های جنوب استان فعالیت می‌کند. بقیه هم در شرکت‌های حمل و نقل شخصی فعال هستند.

در رابطه با رقابت هم باید گفت حسب قراردادی که شرکتها و مؤسسه‌های حمل بار منعقد می‌کنند، فعالیت می‌کنند که یا از طریق اسناد مناقصه است و یا به صورت حضوری با صاحب کالا مذاکره کرده و نسبت به حمل بار اقدام می‌کنند.

**استان کرمان در مسیر کدام کریدور ترانزیتی قرار دارد و چه
جاگاهی در ترانزیت کشور ایفا می‌کند؟**

در مسیر کریدور شمال جنوب قرار دارد که یک مسیر از سمت بندرعباس، شمال کشور را تعذیه می‌کند و یک مسیر هم سیستان و بلوچستان. اهمیت مسیر ترانزیتی استان هم خیلی بالاست؛ چراکه هرچه کالا چه از سیستان و بلوچستان و چه از بندرعباس- حمل می‌شود، از روی محور سیرجان عبور می‌کند.

**چه تشكل‌هایی در حوزه حمل و نقل استان ایجاد و انجام چه
خدماتی به آن‌ها واگذار شده است؟ آیا در امور سیاست‌گذاری،
مشاوره و تسهیل فعالیت‌های این بخش، جذب سرمایه‌گذاری
و حمایت از منافع فعالان بخش نقش ایفا می‌کنند؟**

در استان چهار اجمن صنفی حمل و نقل کالا داریم که شرکتها و مؤسسه‌های حمل و نقل تحت پوشش این اجمن‌ها قرار دارند. این شرکت‌ها در کرمان، سیرجان، رفسنجان و بم فعال هستند. هفت اجمن صنفی راندگان داریم که راندگان استان تحت پوشش این شرکت‌ها هستند و انجام خدماتی ازجمله صدور کارت هوشمند، المتنی، تعویض و تمدید کارت‌ها را برای جلوگیری از رفت و آمد راننده‌ها انجام می‌دهند تا به طور مثال یک راننده اهل شهریابک نیاز نباشد برای تمدید کارت هوشمند، ۳۰۰ کیلومتر را تا مرکز استان طی کند؛ بلکه در همان شهریابک به اجمن مراجعه و نسبت به تمدید کارت هوشمند خود اقدام می‌کند.

**ارزیابی شما از فعالیت شرکت‌های حمل و نقل استان در
خصوص شاخص‌های مهمی همچون برخورداری از نیروی انسانی**

می‌دهد؟ کیفیت ناوگان از نظر عمر و سایل نقلیه چگونه است؟

در استان کرمان ۱۲ هزار دستگاه ناوگان حمل و نقل جاده‌ای کالا شامل کامیون و کامیونت و بیش از ۵۰۰ اتوبوس وجود دارد؛ ضمن این‌که مجموع ناوگان حمل مسافر استان بیش از ۳۵۰۰ خودروست که مبنی‌بوس و سواری را نیز شامل می‌شود. متوسط عمر ناوگان حمل بار نیز حدود ۱۳ سال است.

چند درصد ناوگان حمل و نقل جاده‌ای، خودروی سنگین در مالکیت یا اجراه شرکت‌های حمل و نقل خصوصی، چند درصد دولتی و چه سهمی از آن متعلق به رانندگان است؟

تعداد زیبادی از ناوگان حمل و نقل بار، متعلق به راننده‌های رانندۀ خود مالک است و شرکت‌ها به این دلیل که طی سال‌های قبل تأسیس شده‌اند و لزومی به ارائه ناوگان ملکی نداشته‌اند، تعداد کمی از خودروهای ناوگان حمل و نقل را اختیار دارند. آمار خودروهای سنگین و نیمه‌سنگین دولتی از جمله سپاه، آموش و پرورش، برخی شرکت‌های دارویی دولتی و غیره نیز در اختیار ما نیست.

به گزارش سازمان راهداری کشور، ۴۵ درصد از ظرفیت حمل و نقلی بار ایران بلاستفاده مانده است، از این باب وضعیت در استان کرمان چگونه است؟

طی بررسی‌های دو سال گذشته در زمینه حمل مسافر، متوسط ضربه اشغال صندلی‌های ناوگان حمل مسافر که میانگین هر اتوبوس ۴۰ صندلی است، ۱۵ نفر بود که نشان از ۶۰ درصد ظرفیت خالی دارد. در حمل بار هم همین گونه است؛ چراکه وقتی در یک سیستم عرضه زیاد شود، نسبت تقاضا به عرضه کاهش می‌یابد و اکنون، تعداد ناوگان حمل و نقل بیش از بار تولیدی است. البته بار وجود دارد و در استان کرمان ۴۵ درصد ظرفیت خالی وجود ندارد؛ در شهرستان سیرجان خودروهای حمل بار خاموش نمی‌شوند؛ چون بار زیاد است، اما محموله‌هایی که معدنی نیستند و یا محموله‌های سوختی چون از استان‌های دیگر هم ناوگان در سیستم ما تزریق می‌شود و وقتی تعداد ناوگان از سمت بیرون و سیستان مواد سوختی را حمل می‌کند؛ خودروی بومی استان هفت‌های یک محمولة غیربرومی بتواند حمل کند که اگر این گونه محاسبه کنیم، شاید ظرفیت خالی داشته باشیم، اما به ۴۵ درصد نخواهد رسید.

بهوژه در حوزه مواد معنی تقاضا بیش از ظرفیت حمل و نقل بار است...

بله، در حمل مواد معنی خودروها اصلًا خاموش نمی‌شوند و حتی با دو راننده کار می‌کنند.

نرخ رسمی حمل بار و کاممزد شرکت‌های حمل و نقل چگونه است و برچه مبنای تعیین می‌شود؟ آیا نرخ‌های تعیین شده رعایت می‌شود؟ کاممزد دریافتی از رانندگان در شرکت‌ها چند درصد کرایه حمل است؟

نظام قیمت‌گذاری خدمات در این بخش برجه مبنای است و چگونه تعیین می‌شود و تا چه اندازه رضایت کامیون‌داران و مشتریان را تأمین می‌کند؟

وزارت راه و ترابری سال ۷۴ بخش‌نامه‌ای صادر کرد مبنی بر این‌که صاحب کالا و شرکت حمل و نقل برای حمل محموله‌ها از نرخ توافقی استفاده کنند؛ بنابراین، ما در قیمت‌گذاری حمل و نقل نقشی نداریم. امکان دارد یک کامیون در طول سال حتی کالاهای مشابه را در مسیر کرمان تا تهران با چهار کرایه متفاوت حمل کند. به طور مثال در فصل مخصوصات جالیزی، کرایه یک کامیون تک، تا دو برابر افزایش پیدا می‌کند؛ بنابراین، قیمت بر مبنای عرضه و تقاضا تعیین می‌شود.

رانندگان بیان می‌کنند که بازار حمل و نقل هم مانند برخی بازارهای دیگر آسوده به وجود واسطه‌های غیرضرور و دلالان است، چرا این قبیل فعالیت‌ها در سیستم حمل و نقل وجود دارد و کارآمد است؟ هزینه حضور آن‌ها را در واقع چه کسی باید تحمل کند؟ وجود آن‌ها چه تأثیری در قیمت خدمات حمل و نقل دارد؟

دلالی، در تمام حوزه‌ها وجود دارد، اما دلالی در حمل و نقل به دو صورت می‌تواند اتفاق بیفتد؛ شاید صاحب کالایی به شرکت حمل و نقل بگوید با این شرط حمل این بار را به شما واگذار می‌کنم که بخشی از کرایه را به من برگردانید؛ بنابراین، این صاحب کالا به عنوان واسطه‌ای است که می‌شود نام دلal بر او گذاشت. مثلاً صاحب بار شرط می‌کند در صورتی که کمیسیون ۱۰ درصدی را هشت درصد دریافت کنید، حمل بار را به شما واگذار می‌کنم. با این‌که شخصی در فصل مخصوصات جالیزی، نه راننده است، نه صاحب بار و نه صاحب شرکت، اما به نمایندگی از فرد دیگری، محصول را از کشاورز خریداری می‌کند و باهمانگی با یکی از شرکت‌های حمل بار، محصول را به مقصد ارسال می‌کند و در این میان درصدی دریافت می‌کند و سود می‌برد که در این‌جا هم می‌توان به این فرد، واسطه و یا دلال گفت.

چرا کلاس‌بندی وسایل حمل و نقل بار در کشور مانند بسیاری کشورها انجام نمی‌شود؟ برای ایجاد سیستم حمل و نقل استاندارد چه اقداماتی انجام گرفته است؟

هر کالایی برای حمل نیاز به وسیله حمل و نقل خاصی دارد؛ به طور مثال سیمان فله را نمی‌شود با کفی حمل کرد؛ نیاز به بونکر دارد و یا بار فاسدشدنی را نمی‌شود با ناوگان بدون یخچال حمل کرد. خودروهای سنگینی که الان وجود دارد؛ شامل کفی، اتاق‌دار، بغل‌دار، کمپرسی، بونکر و تانکر است که بونکر برای حمل مواد فله، تانکر برای حمل مواد سوختی، کمپرسی و بغل‌دار برای حمل محموله‌های بسته‌بندی شده، مواد معنی از جمله گندله و سنگ‌آهن و کالاهایی مثل لوله پلی‌اتیلن و غیره استفاده می‌شود؛ بنابراین، کلاس‌بندی به شکلی که بیان کردم، وجود دارد.

چه تعداد کامیون و اتوبوس و با چه ظرفیتی، ناوگان حمل و نقل جاده‌ای بار و مسافر استان کرمان را تشکیل

شرکتها خود مالک شوند و تعداد ناوگان ملکی بیشتری خریداری کنند، بسیاری از مشکلات حل می‌شود.

وظیفه کنترل این که بار در جاده‌ها بدون بارنامه حمل می‌شود، بر عهده سازمان حمل و نقل نیست؛ بلکه وظیفه پلیس راه است که آنها هم می‌گویند طبق قوانین، جرم باید مشهود باشد تا بتوانیم جلوی خودرویی را بگیریم؛ ضمن این که اگر دو جرم باهم وجود داشته باشد؛ به طور مثال خودرویی مشکل فنی دارد و بارنامه هم ندارد، قطعاً به دلیل مشکل فنی خودرو با راننده بخورد می‌شود.

در حمل و نقل مسافر هم مهم‌ترین مشکل حمل مسافر توسط مسافربرهای شخصی است؛ به طور مثال دورمیدان بیرون آباد، تعدادی مسافربر شخصی وجود دارد که مسافران را با کرایه پایین‌تر جابه‌جا می‌کنند و این در حالی است که مسافران آگاهی ندارند در صورت جابه‌جایی با مسافربرهای شخصی، مشکلات امنیتی زیادی در کمین آنها خواهد بود.

برخی رانندگان از توزیع ناعادلانه بار در بعضی شرکتها و عدم تسویه به هنگام سهم رانندگان و حتی عدم رعایت حق کمیسیون بهشت گلایه دارند و این موضوع را باعث پناه بردن به دلال باوجود نرخ‌های تحمیلی بیان می‌کنند، این هنجارشکنی را چگونه باید حل کرد؟

در حال حاضر، در حال مقابله با این موضوع هستیم، در این زمینه کمیسیون رسیدگی به تخلفات تشکیل داده‌ایم و در پایانه بارهای اطلاع‌رسانی کرده‌ایم که هر فردی بیشتر از نرخ مصوب کمیسیون پرداخت کرد، به مدیر اجرایی پایانه بار مراجعه و مدارک و استناد را ارائه کند تا با مختلف بخورد شود. حتی اگر شرکتی سه‌بار این تخلف را انجام دهد، تعطیل خواهد شد. در برآر توزیع ناعادلانه بارهای باید گفت صاحب کالا محصولی را تولید کرده و با یک شرکت حمل و نقل قرارداد منعقد می‌کند و آن شرکت هم موظف است روزانه تعداد خودروی سنگینی که در قرارداد مشخص شده را تأمین کرده و محموله را حمل کند؛ ضمن این که گسترده‌گی استان کرمان به‌گونه‌ای است که صاحبان کالا در نقاط مختلف پراکنده هستند؛ بنابراین، اگر بخواهیم تمام این موارد را در یک سیستم متکرک کیم، کار دشواری است.

ابتدا سیستم نوبتهی هم راهنمایی شده، اما صاحبان کالا از اینه بار در این سیستم خودداری می‌کنند. به طور مثال وقتی شرکت مس سایک شرکت حمل بار قرارداد منعقد می‌کند، مبلغ زیبادی ضمانت‌نامه دریافت می‌کند و شرکت حمل بارهای از راننده ضمانت دریافت می‌کند؛ چراکه محموله‌ای که قیمت بالایی دارد را نمی‌توانند به هرگزی بسپارند.

کامیون‌ها و تریلرهای فرسوده در ناوگان حمل و نقل، موجب خطرات، سوانح جاده‌ای، آلودگی محیط‌زیست، تصادفات و کاهش صرفه اقتصادی است، برای حذف آنها از ناوگان حمل و نقل چه اقداماتی شده و چه اقدامات کارسازی باید انجام شود تا این مشکل مهم برطرف شود؟

در حال حاضر، طرح از رده خارج کردن ناوگان با عمر بالای ۳۵ سال و ظرفیت بالای ۱۰ تن در دستور کار است که برای آن شرایط خاصی تعریف شده؛ از جمله این که فردی که می‌خواهد از این تسهیلات استفاده

سه پارامتر برای کمیسیون دریافتی شرکتها وجود دارد؛ با شرکت حمل و نقل در پایانه‌های بار مستقر هستند؛ یعنی مستحقات شخصی ارائه نکرده‌اند، یا این که بیرون از پایانه هستند و مستحقات ارائه کرده‌اند و یا شرکت‌هایی که فقط در زمینه حمل سیمان فعالیت می‌کنند. شرکت‌های حمل و نقل که بیرون از پایانه فعالیت می‌کنند، ۱۰ درصد کرایه حمل بار را به عنوان کمیسیون دریافت می‌کنند، شرکت‌هایی که داخل پایانه هستند، اگر تجاری کار کنند، هشت درصد کرایه اخذ می‌کنند و شرکت‌هایی که در زمینه حمل سیمان فعالیت می‌کنند، اگر داخل پایانه یا خارج پایانه باشند، شش درصد کمیسیون می‌گیرند؛ ضمن این که چهار درصد به عنوان سهم سازمان راهداری حمل و نقل جاده‌ای، از راننده دریافت می‌کنند. علاوه بر این دو کمیسیون، مبالغ جزئی است که باید در زیر بارنامه درج شود تا راننده از صاحب کالا بگیرد که شامل هزینه بیمه حمل بار می‌شود که با توجه به قیمتی که محموله دارد، باید تعیین شود و ارزش افزوده نیز مبلغ دیگری است که دریافت می‌شود. همچنین در برخی کارخانه‌ها، راننده هزینه بارگیری پرداخت می‌کند؛ به طور مثال در شهرک صنعتی کرمان، ۲۰ هزار تومان به عنوان ورودی و ۱۰ هزار تومان هم هزینه لیفتراک اخذ می‌شود و یا در جنوب، هزینه بارگیری محصولات کشاورزی از راننده گرفته می‌شود که این هزینه‌ها در مجموع محاسبه و در بارنامه درج می‌شود تا راننده بتواند از صاحب کالا دریافت کند.

چهار درصد سهم سازمان راهداری حمل و نقل جاده‌ای، اضافه بر درصد کمیسیون اخذ می‌شود؟

بله، یعنی در واقع ۱۶ درصد برای شرکت‌های بیرون از پایانه، ۱۲ درصد برای شرکت‌های داخل پایانه و ۱۰ درصد برای حمل سیمان محاسبه می‌شود.

میزان اشتغال در حمل و نقل جاده‌ای استان و ظرفیت افزایش آن برای زمان مشخص چه میزان است؟

در استان کرمان ۱۷۳ شرکت حمل بار و ۱۰۰ شرکت مسافربری وجود دارد؛ یعنی در مجموع حدود ۲۷۰ شرکت حمل و نقل داریم که هر شرکت دو سه نفر کارمند و سه تا پنج نفر اعضای هیئت‌مدیره دارد. تعداد راننده‌های حمل بار نیز بیش از ۱۶ هزار نفر است و تعداد راننده‌های مسافر هم حدود ۵۰۰۰ هزار نفر است. البته تشکل‌های زیادی به صورت غیرمستقیم با سیستم حمل و نقل مرتبط هستند.

مهم‌ترین مشکلات و چالش‌های محیط‌کسب‌وکار در بخش حمل و نقل جاده‌ای چیست؟

یکی از مهم‌ترین مشکلات در حمل و نقل بار، حمل بار بدون بارنامه است. از ابتدای سال ۹۱، معاون اول رئیس‌جمهور وقت، مصوبه‌ای ابلاغ کرد که در حمل و نقل جاده‌ای، حتماً باید استناد حمل بار دریافت شود، اما در خیلی از مسیرها راننده‌ها بارنامه نمی‌گیرند. به طور مثال محموله‌های معدنی که در جاده‌ای اطراف زرند از معادن جابه‌جا می‌شوند، محموله‌هایی که بین خاتون‌آباد و سرچشم حمل می‌شوند و یا بارهایی که از معادن اطراف استان حمل می‌شوند، بارنامه ندارند؛ ضمن این که محموله‌هایی مثل کود، اثاثیه و غیره هم بدون بارنامه حمل می‌شود. در این زمینه اگر تسهیلاتی به شرکت‌های حمل و نقل داده شود تا

برای حذف فرآیندهای دست‌توپاگیر و مدنسیز کردن سیستم حمل و نقل چه اقداماتی در استان کرمان انجام شده است؟
در حال حاضر، سیستم حمل و نقل سنتی است و کار خاصی برای مدنسیز کردن آن انجام نشده است.

برای مدنسیز کردن سیستم حمل و نقل جاده‌ای چه باید کرد؟
فرآیندها باید در قالب نرم‌افزار قرار گیرند؛ به طور مثال اپلیکیشن‌هایی طراحی شود که صاحبان بار محموله‌های خود را در این نرم‌افزار ثبت کنند، راننده هم در این نرم‌افزار ثبت‌نام کند و شرکت حمل و نقل هم در همین نرم‌افزار اعلام آمادگی کند و راننده با علم به این‌که می‌تواند از طریق این «آپ» بار دیریافت کند، وارد سیستم شده، بارا انتخاب، کرایه را اعلام و حمل بار را تأیید کند و درنهایت یک کد رهگیری برای راننده ارسال شود تا از صاحب بار، محموله را دریافت کند. البته این اتفاق طراحی شده، اما مورد استقبال قرار نگرفت که شاید لایل آن عدم آگاهی و یا عدم اطمینان راننده‌ها به این شیوه است.

بررسی‌ها نشان می‌دهد که نگاه دنیای مترقی به مدل حمل و نقل، ترکیبی است، وضعیت استان در این خصوص چگونه است؟

حمل و نقل ترکیبی، یعنی از حمل و نقل‌های مختلف جاده‌ای، ریلی، هواپی و دریایی استفاده شود؛ به این معنی که سیستم‌های مختلف حمل و نقل به هم لینک شوند که با توجه به بستهایی که آماده شده، اکنون برای انتقال بار معادن سیرجان به بندرعباس یا هواز، بخشی از مسیر توسط حمل و نقل جاده‌ای و بخشی از مسیر هم توسط ریل جابه‌جا می‌شود، اما مشکل اصلی در استان برای حمل ریلی، فراهم نبودن زیرساخت‌های است. در صورتی که زیرساخت‌ها و تعداد خطوط موردنیاز ریلی آماده شود، قطعاً از ظرفیت حمل و نقل ریلی استقبال می‌شود.

در خصوص برنامه‌های آئی توسعه بخش حمل و نقل جاده‌ای استان و ارتقای شاخص عملکرد لجستیک حمل و نقلی توضیح دهید.

هدف ما در مجموع این است که نوسازی ناوگان حمل و نقل را گسترش دهیم تا ناوگان نو و با ظرفیت بالا وارد سیستم حمل و نقل شود که هم بازدهی بیشتری در راندمان کار داشته باشند و هم بیشتر فعالیت کنند.

دیگر این که باید شرکت‌های حمل و نقل را به این سمت سوق دهیم تا دارای ناوگان ملکی و خود مالک شوند و موفق‌تر فعالیت کنند و دلال بازی‌ها نیز حذف شود.

در راستای توسعه سیستمهای حمل و نقل هوشمند در استان و برای جلوگیری از تصادفات حمل و نقل عمومی در جاده‌ها، در بسیاری از محورهای استان دوربین‌های کنترل‌متوسط سرعت در حال نصب است و به‌زودی ظرفیت زیادی از راههای استان تحت پوشش این سیستم قرار می‌گیرد که در کاهش تصادف‌ها خیلی مؤثر خواهد بود.

کند، باید کارت هوشمند داشته باشد و در سال ۹۶ براساس اسناد حمل، ۱۲ برنامه گرفته باشد.

استفاده از شرایط نوسازی هم این‌گونه است که مالک خودرو با یکی از شرکت‌های طرف قرارداد سازمان ازجمله ماموت، سایپادینل، آریدیزل، زامیاد و ... قرارداد منعقد می‌کند، کواهی اسقاط خودرو را تحويل می‌دهد و براساس ناوگانی که هر شرکت موجود دارد، نسبت به دریافت خودرو اقدام می‌کند. شرایط تسهیلات هم به این شکل است که سقف تسهیلات ۸۰ درصد قیمت خودرو است؛ البته بیش از ۴۰۰ میلیون تومان تسهیلات پرداخت نمی‌شود؛ به طور مثال اگر قیمت خودرویی یک میلیارد تومان باشد، ۸۰ درصد یک میلیارد تومان، ۴۰۰ میلیون تومان با بازپرداخت پنج ساله و سود ۱۸ درصد است که ۹ درصد سود را مالک خودرو و ۹ درصد سود را هم دولت پرداخت می‌کند.

از این طرح استقبال شده است؟

نه‌چندان، دلیل عدم استقبال هم این است که خودروهایی که عرضه می‌شود، تریلی و با ظرفیت بالای ۲۶ تن است که قیمت آن بالاست و مالکان خودرو توان پرداخت مابهالتفاوت را ندارند؛ البته در برخی نقاط ازجمله سیرجان استقبال خوبی شده؛ چراکه راننده‌ها و شرکتها به این نوع خودروهای سنگین نیاز دارند، اما در شهر کرمان اگر فرد بتواند یک خودروی خاور هم خریداری کند، می‌تواند فعالیت کند.

ظرفیت استان برای سرمایه‌گذاری در بخش حمل و نقل چه میزان برآورد می‌شود؟ صرفةً اقتصادی در این بخش را چگونه ارزیابی می‌کنید؟ اصولاً استقبال بخش خصوصی از سرمایه‌گذاری در این بخش چگونه است؟

اگر شرکت توان عقد قرارداد با صاحب کالا را داشته باشد، سرمایه‌گذاری در حوزه حمل و نقل به صرفه است، اما در حال حاضر با توجه به تعدد شرکت‌های حمل و نقل و این‌که سرمایه‌گذاری باید امکاناتی داشته باشد تا در این بخش ورود کند، اگر تحلیل اقتصادی داشته باشد، به این نتیجه مرسد که سرمایه‌گذاری در این حوزه به صرفه نیست.

آیا زمینهٔ سرمایه‌گذاری خارجی در حوزهٔ حمل و نقل جاده‌ای استان و تقاضایی در این زمینه وجود دارد؟

تاکنون، سرمایه‌گذار خارجی در حوزهٔ حمل و نقل جاده‌ای استان ورود نکرده است، اما زمینهٔ سرمایه‌گذاری خارجی وجود دارد؛ به طور مثال اگر یک سرمایه‌گذار خارجی، شرکت حمل و نقل سراسری راه‌اندازی کند و ۲۰۰ دستگاه خودروی سنگین هم در حمل و نقل استان وارد کند، می‌تواند موفق باشد.

اما ایش از این گفتید سرمایه‌گذاری در این حوزه به صرفه نیست...

سرمایه‌گذاری خرد به صرفه نیست اما اگر فردی ۲۰۰ دستگاه خودرو داشته باشد و به شرکت‌های بزرگ برویزه شرکت‌های معدنی تعهد بدهد که روزانه ۲۰۰ دستگاه خودروی سنگین برای حمل محموله‌های آن‌ها تأمین می‌کند، قطعاً استقبال خواهد شد و سرمایه‌گذاری موفق خواهد بود.